

ה"ת 56201/07/22 - זכי אבו צעלוק (לא בעניינו) 2. איהאב אבו צעלוק 3. איה אבו צעלוק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"ת 56201-07-22 אבו צעלוק נ' מדינת ישראל
ה"ת 26018-06-22 אזברגה נ' מדינת ישראל

מספר בקשה: 10

בפני כבוד השופטת אפרת פינק
המבקשים בה"ת
56201-07-22
המבקשים 1. סלאח אזברגה בה"ת 26018-06-22 ע"י ב"כ עו"ד עמית שלף 2. אלדן
תחבורה בע"מ ע"י ב"כ עו"ד יאזן ג'אבר
נגד
המשיבה
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

החלטה

לפני שתי בקשות להשבת רכבים (להלן - "הרכבים"), שנתפסו במסגרת תפ"ח 15815-02-21. בבקשה ב-ה"ת 26018-06-22 מבוקש להשיב רכב מסוג סוזוקי, מ.ר. 61875701, בבעלות חברת אלדן תחבורה בע"מ ובהחכרת סלאח אזברגה, קרוב משפחתו של נאשם 1 (להלן - "רכב הנאשמים"). בבקשה ב-ה"ת 56201-07-22 מבוקש להחזיר ורכב מסוג טויוטה, מ.ר. 2676670, בבעלות מבקש 2 וכן רכב מסוג סקודה, מ.ר. 3601938, בבעלות מבקשת 3 (להלן - "רכבי אבו צעלוק").

הדיון בבקשות התקיים בנפרד, אולם למען הנוחות, ומשום שמדובר ברכבים שנתפסו במסגרת אותה פרשייה, ניתנת ההחלטה בעניינים במאוחד.

מבוא

1. הרכבים נתפסו במסגרת חקירתם של בני משפחת אזברגה בעבירות רצח וניסיון רצח של בני משפחת אבו צעלוק. בהמשך, הוגש כתב אישום המייחס לשמונה נאשמים, בני משפחת אזברגה, מעורבות ברצח וניסיון רצח של בני משפחת אבו צעלוק, והכל על רקע סכסוך דמים בין המשפחות. לפי המיוחס, הנאשמים ואחרים קשרו להמית מי מבני משפחת אבו צעלוק, כפעולת נקם על רצח אביהם של נאשמים 1 ו-2. כן מיוחס, כי עת עשו בני משפחת אבו צעלוק את דרכם ממקום מגוריהם בלוד לכיוון כפר קאסם בנסיעה בכביש 6, וזאת בליווי משטרתית על רקע איומים כלפיהם, ניגחו מי מהנאשמים את הרכבים בהם נסעו בני משפחת אבו צעלוק, וירו לעבר הרכבים. הם גרמו למותו של עמר אבו צעלוק ולפגיעה חמורה בזכי אבו צעלוק 1 עמוד

צעלוק. עוד מיוחסות לנאשמים פעולות שביצעו לשיבוש הליכי חקירה.

לפי המיוחס, נאשם 7 נסע ברכב הנאשמים - אחד מבין מספר רכבים בהם נסעו הנאשמים - עת בוצע הירי על ידי מי מהנאשמים, מתוך רכב אחר, לעבר הרכבים בהם נסעו נפגעי העבירה, ועת ניגח אחד הרכבים את רכביהם של נפגעי העבירה. כן מיוחס, כי בהמשך נסעו ברכב זה גם נאשמים 1 ו-8.

עוד מיוחס כי נפגעי עבירה נסעו ברכבי אבו צעלוק, שהם שניים מבין מספר רכבים בהם נסעו נפגעי העבירה, עת הנאשמים ירו לעברם וניגחו את רכביהם, לפי המיוחס.

2. בבקשה להשיב את רכב הנאשמים טען המבקש, כי אינו צד להליך הפלילי, וכי הוא נאלץ לשלם לחברת ההשכרה עבור רכב הנאשמים, שהוא אינו עושה בו שימוש, ולמרות שההליך הפלילי צפוי להימשך זמן רב. כן הדגיש, כי באי כוח הנאשמים הצהירו שאין בכוונתם להעלות טענות בדבר בדיקת הרכב או לחלוק על הראיות הפורנזיות שנמצאו בו. עוד טען, כי משנתפסו שני המעורבים הנוספים שהיו בבריחה, והוגש נגדם כתב אישום, אין עוד מקום למנוע את החזרת הרכב.

3. חברת אלדן טענה, כי משמוצתה החקירה וכל הבדיקות הנדרשות, אין מקום להמשיך ולפגוע בקניינה. לטענתה, המדינה מחזיקה ברכב במשך תקופה ארוכה, במהלכה ערכו פחת, ואין ביכולתה לסחור בו, לתחזקו, או לעדכן את דמי שכירותו. כן טענה, כי בהחלטת בית המשפט בבקשתה הקודמת (ה"ת 24629-11-21), נקבע כי משך התפיסה יהווה שיקול ככל שיחלוף הזמן ותוגש בקשה חדשה.

4. באי כוח הנאשמים מסכימים להחזרת הרכבים. בדיון בפניי הודיע בא כוחו של סאלח, שוכר רכב הנאשמים, שהוא גם בא כוחם של נאשמים 7 ו-8, ושייצג בפניי את כלל הנאשמים בבקשה שלפניי, כי נאשמים 1 - 6 מוותרים על כלל הראיה הטובה ביותר, והתחייב כי אין בכוונתו לחלוק על איתור ראיות פורנזיות הנוגעות לנאשמים 7 ו-8 ברכב.

ביום 8.11.22 הוסיפו והצהירו באי כוח הנאשמים, בעקבות החלטתי מיום 31.7.22, כי הם "מוותרים על כל טענה בנוגע לממצאים הפורנזיים אשר נמצאו ברכב ... ולא חולקים על מסקנות חוות הדעת בעניין זה". עוד הצהירו, כי הם מוותרים על חקירת העדים הקשורים לממצאים הפורנזיים, וכי לא תעלה טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר. בא כוח נאשמים 7 ו-8 הצהיר כי אין מחלוקת על הימצאותם ברכב בשלב מסוים, וכך גם הודיעו במענה לכתב האישום. עם זאת, ביום 19.12.22 הוסיפו באי כוח הנאשמים, כי אינם מוותרים על טענות שעשויות לעלות ביחס לאופן הגעת הממצאים הפורנזיים לרכב הנאשמים. הודעות אלו הוגשו גם בתיק העיקרי. נאשם 1 לא התייחס במענה לשהייתו ברכב הנאשמים (תפ"ח 15815-02-21, פרוטוקול מיום 2.12.21).

5. בא כוח המבקשים להשיב את רכבי אבו צעלוק, טען כי נגרם להם נזק כתוצאה מירידת ערך הרכבים והיעדר יכולת לעשות בהם שימוש, כשאין כל הצדקה להחזקתם וכשההליך העיקרי צפוי להימשך זמן רב.

6. באי כוח הנאשמים הסכימו גם להשבת רכבי אבו צעלוק והוסיפו והדגישו כי לא יעלו כל טענה בקשר עם הרכבים או הצורך לבדקם.

7. באת כוח המשיבה (להלן - "התביעה") טענה, לעומת זאת, כי רכב הנאשמים מהווה ראיה מרכזית בתיק, משום שנמצאו בו ממצאים פורנזיים, וכי החזקתו נועדה להבטיח את תקינות ההליך.

8. גם ביחס לרכבי אבו צעלוק טענה באת כוח התביעה, כי העילה להחזקתם ראייתית. כן טענה, כי חרף הצהרתם של באי כוח הנאשמים, לא כולם ויתרו על העדת עדי התביעה הרלוונטיים לראיות שנתפסו ברכבים, לא הבהירו עמדתם ביחס לקבילותן ומשקלן, ואף חקרו עדה לעניין מצב הרכב והממצאים

שנתפסו בו. לטענתה, גם לא ניתן לשלול כי חילופי ייצוג או שינוי בעמדת ההגנה יובילו לצורך בבדיקת הרכבים. עוד טענה, כי ישנם חשודים נוסף בתיק, שעודם בברחה, ושטרם ניתנה עמדתם ביחס לרכבים.

9. להשלמת התמונה יצוין, כי בקשות קודמות להחזרת רכבי הנאשמים נמחקו בשל השלב בהליך בו הוגשו (ה"ת 33761-07-21 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (29.7.21); ה"ת 24629-11-21 **אלדן תחבורה בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.12.21)).

10. כן יצוין, כי במסגרת הבקשה להחזרת רכבי אבו צעלוק התבקשה תחילה החזרתו של רכב נוסף - רכב מסוג טויוטה, מ.ר. 2753770, בבעלות מבקש 1 - אשר גם בו נסעו בני משפחת צעלוק בעת הירי, אולם מבקש 1 חזר בו מבקשתו (החלטה מיום 8.12.22).

דין

המסגרת הנורמטיבית

11. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן - "**פקודת מעצר וחיפוש**") מסדיר את התנאים לתפיסת רכוש כדלקמן:

רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או אמצעי לביצועה.

לפי סעיף 33 לפקודת מעצר וחיפוש, רשאית המשטרה להמשיך להחזיק בחפץ לגביו חל אחד התנאים המנויים בסעיף 32 עד הגשתו לבית המשפט, וזאת בכפוף לאמור בסעיף 34, כדלקמן:

על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שניהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

12. ועוד נקבע בסעיף 38 לפקודת מעצר וחיפוש:

הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעבר באותו חפץ או לגביו, רשאי בית המשפט לצוות כאמור בסעיף 34; לא ניתן צו לפי סעיף 34 או שלא היה משפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם שמידיו נלקח.

13. בהחלטה בבקשה להשיב חפץ תפוס על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי שבגינו נתפס החפץ ובין הפגיעה בקניינו של בעל החפץ. הפגיעה בקניין תהא אפשרית רק בהתקיים אחת מהתכליות הבאות: התפיסה נדרשת למטרת מניעת ביצוע עבירה עתידית; התפיסה נועדה למטרת חילוט; או שמטרת התפיסה הצגת החפץ כראיה בהליך המשפטי (בש"פ 8331/21 **אבו שלבק נ' מדינת ישראל** (16.1.22); בש"פ 333/21 **אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל** (18.4.21); בש"פ 8239/20 **איסמאעיל נ' מדינת ישראל** (2.12.20); בש"פ 5820/16 **שם טוב נ' מדינת ישראל** (25.8.16); בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.06)).

14. נפסק כי אין תפיסת חפץ זהה להמשך החזקה בו, משום שככל שהזמן חולף הפגיעה בזכות הקניין

הולכת וגוברת. מכאן, שעם התקדמותו של ההליך הפלילי, עשויה להשתנות נקודת האיזון באופן שיביא לשחרור תפוסים (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464 (22.5.00); **עניין לרגו**, לעיל; **עניין שם טוב**, לעיל).

15. בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בשאלת המשך החזקת תפוסים יש לבחון, אפוא, אם ישנה עילה להמשך ההחזקה. כאשר תכלית התפיסה היא ראייתית, תיבחן מידת הנחיצות בחפץ כראיה במסגרת ההליך הפלילי. כן נפסק, כי העילה הראייתית לתפיסת חפץ מוסיפה להתקיים, לפני הגשת כתב אישום - כל עוד קיים סיכוי להגשת כתב אישום, ולאחר הגשתו - אם טרם ניתן מענה (בש"פ 608/21 **ג'ראבה נ' מדינת ישראל** (10.2.21); בש"פ 9469/09 **זיאדנה נ' מדינת ישראל** (3.12.09); **עניין לרגו**, לעיל).

כן יש לבחון קיומה של אפשרות חלופית לתפיסה, תוך שיילקחו בחשבון עוצמת תכלית התפיסה בנסיבות המשתנות של ההליך הפלילי המתפתח, טיב החפץ, מידת נחיצותו לבעליו, שיעור הנזק שייגרם לו כתוצאה מהמשך ההחזקה, ומשך הזמן בו החפץ מוחזק (**עניין אבו שלבק**, לעיל; **עניין ג'ראבה**, לעיל; **עניין זיאדנה**, לעיל; **עניין לרגו**, לעיל).

כך, למשל, נקבע כי לאחר הגשת כתב אישום, דו"ח בוחן ש"מקפ"א" את מצב הרכב, לצד הודעת נאשם לפיה אין בכוונתו לטעון נגד ממצאיו במסגרת ההגנה, עשויים לשמש חלופת תפיסה ראויה. עוד נקבע, כי ניתן להורות על שחרור רכב תפוס, אם יתאפשר לחשוד לערוך בו בדיקה קודם לכן, וזאת משום שלא ניתן להשלים עם המשך הפגיעה בזכות קניינית של צד שלישי אך בשל האפשרות שיוגש כתב אישום נגד חשוד נוסף (**עניין ג'ראבה**, לעיל).

לעומת זאת, בבש"פ 4073/17 **ראדה נ' מדינת ישראל** (26.3.18), במסגרת "פרשת זדורוב", נדונה בקשה להשבת טלפון נייד לאמה של קורבן הרצח, וזאת לאחר הכרעת דין ובעת שהוגשו מספר בקשות על ידי סנגוריו של הנאשם על מנת לעתור בהמשך למשפט חוזר. נקבע כי אף שהסנגורים לא התנגדו להשבת הטלפון, אין מקום לשחררו בשל הפוטנציאל כי יידרשו בדיקות חוזרות.

16. בבחינת בקשה של "תובע זכות" להשבת חפץ תפוס יש לקחת גם בחשבון כי אינו מעורב בהליך הפלילי ומכאן כי הפגיעה בזכותו לקניין מתעצמת (**עניין ג'ראבה**, לעיל). עם זאת, גם בבקשה של צד שלישי יש לקחת בחשבון את האינטרס הציבורי עת מדובר בעילת תפיסה ראייתית, והכל בהתאם לנסיבות התפיסה ולמשכה (בש"פ 2189/14 **עו"ד אורי פלדמן נ' מדינת ישראל** (24.4.22)).

17. חלפו כשנתיים ממועד תפיסת הרכבים הנדונים. עתה יש מקום לשוב ולבחון אם עילת התפיסה עודנה עומדת, ואם ניתן להשיב הרכבים לבעליהם.

האם יש מקום להשבת הרכב התפוס ב-ה"ת 26018-06-22 (רכב הנאשמים)?

18. רכב הנאשמים נתפס מלכתחילה לשם עריכת בדיקות ברכב שנדרשו לצורך החקירה. כאמור, לפי המיוחס בכתב האישום, נאשם 7 נסע ברכב זה למקום הירי והניגוח - אולם לא ביצעם בעצמו - והמשיך בנסיעה בו עד לקלנסואה, שם נכנסו לרכב, לפי המיוחס, נאשם 1 ונאשם 8. בבדיקות שערכה המשטרה בשלב החקירה נמצאו בו טביעות אצבע של נאשמים 7 ו-8, וכן ד.נ.א של נאשם 7. כן נתפס ברכב מעיל ועליו ממצאי ד.נ.א של תערובת המזוהה עם נאשם 1 ושרידי ירי על שרוול המעיל.

19. ברי כי מלכתחילה היתה הצדקה לתפיסת הרכב, שהיה מעורב לפי המיוחס באירוע מושא כתב האישום, לשם עריכת בדיקות הנדרשות בשלב החקירה. גם עת הוגש כתב האישום ועד למתן מענה היתה הצדקה בהמשך התפיסה, נוכח הממצאים שנמצאו ברכב, והספק באשר לקו ההגנה שיתגבש, לרבות

הצורך בעריכת בדיקות נוספות ברכב. הרכב עודנו תפוס לצרכים ראיתיים.

20. השאלה היא אם ההצדקה לתפיסה עודנה עומדת בעינה בחלוף כמעט שנתיים מהגשת כתב האישום?
21. תחילה, למידת נחיצות הרכב כראיה במסגרת ההליך הפלילי - הרכב עצמו ככל הנראה לא יוגש לבית המשפט ואף לא יוצג בבית המשפט. התביעה מיצתה את בדיקותיה ברכב במהלך החקירה ובשלב זה אין בכוונתה לבצע בדיקות נוספות ברכב. למעשה, לא הרכב הוא הראיה המרכזית בתיק אלא התוצרים שהתקבלו מהרכב, לרבות טביעות אצבע ו-ד.נ.א שנמצאו ברכב עצמו וכן ד.נ.א ושרידי ירי שנמצאו על מעיל שהיה ברכב. במובן זה, יש בתיעוד הרכב ובנטילת הממצאים מהרכב כדי "להקפיא מצב" ביחס לרכב (**עניין ג'ראבה**, לעיל). באי כוח הנאשמים הודיעו כי אין להם עניין בהמשך החזקת הרכב וכי הם מוותרים על טענות לעניין "כלל הראיה הטובה ביותר". הם גם הודיעו כי הם מוותרים על כל טענה בדבר הימצאות ממצאים פורנזיים ברכב, ואף אינם חולקים על מסקנות חוות הדעת. עם זאת, הם אינם מוותרים על טענות בדבר אופן הגעת הממצאים אליו - טענות, אשר יתבררו במסגרת שמיעת העדויות. הנאשמים הגישו מענה בהליך העיקרי והוא עולה בקנה אחד עם ההודעה הנזכרת. באי כוח נאשמים 7 ו-8 אישרו במענה לכתב האישום כי נכחו ברכב במועד הרלוונטי, ונאשם 1 ממקד טענותיו, בהקשר זה, במעיל ולא ברכב עצמו.
22. אכן, ישנם חשודים נוספים המעורבים בביצוע העבירות, לפי המיוחס, שטרם אותרו. לא ניתן להתעלם מהאפשרות כי יוגש כתב אישום גם בעניינם, ואין לדעת איזה מענה ייתנו לכתב האישום. אולם, וזה העיקר, לפי המיוחס, כלל המעורבים ששהו ברכב הנאשמים בשלב מסוים נכללים עתה בכתב האישום, והחשודים הנוספים לא שהו בו.
23. משמעות הדבר, כי בשלב זה, נוכח מאפייני הראיות בתיק והמחלוקות מידת הנחיצות בהמשך החזקת הרכב אינה גבוהה כלל ועיקר. התפיסה נדרשת לשם אפשרות עתידית, כי יוחלפו עורכי דינם של הנאשמים והם יעלו טענות המצריכות בדיקה חוזרת של הרכב, או כי ייתפסו חשודים שיעלו טענות, בהקשר זה, הגם שלא נטען כי הם היו ברכב. התביעה אינה זקוקה כעת לרכב והפגיעה בהגנת הנאשמים או בהגנתם של חשודים שטרם נתפסו היא תיאורטית.
24. מנגד, עומדת זכות הקניין של חברת אלדן וזכויותיו החוזיות של סלאח, שוכר הרכב. הרכב שבבעלות חברת אלדן מוחזק מזה כשנתיים, ערכו פוחת, ואין אפשרות לסחור בו או לקבל רווח מהשכרתו. גם סלאח השוכר אינו מעורב בביצוע העבירות, למרות קרבתו המשפחתית לנאשמים, והוא ממשיך לשלם דמי שכירות עבור רכב שאינו יכול לעשות בו שימוש. התיק העיקרי מורכב, כולל מספר רב של נאשמים, ושמיעת ההוכחות בו החלה לפני פחות משנה. ההליך צפוי להימשך זמן רב, ואף יתכן כי צירוף נאשמים נוספים, כאמור, יוביל להימשכות נוספת של ההליך. לא ניתן להתעלם, אפוא, מההפסדים הכלכליים הבלתי מבוטלים שנגרמים לחברת אלדן ולשוכר, כתוצאה מהמשך החזקת רכב הנאשמים, כאשר ההחזקה, מנגד, היא כעת למטרה תיאורטית.
25. באיזון בין האינטרס הציבורי שבהמשך ההחזקה, לרבות נחיצותו של הרכב כראיה, מחד גיסא, ובין הפגיעה בקניינה של חברת אלדן ובזכויות החוזיות של השוכר, מאידך גיסא, ונוכח משך התפיסה והצפי להמשך ניהול ההליך העיקרי, יש מקום להורות על שחרורו של הרכב.

האם יש מקום להשבת הרכבים התפוסים ב-ה"ת 56201-07-22 (רכבי אבו צעלוק)?

26. גם רכבי אבו צעלוק נתפסו לשם עריכת בדיקות בשלב החקירה והם תפוסים כעת לצרכים ראיתיים. המדובר ברכבים בהם נסעו בני משפחת צעלוק עת בוצע הירי לעברם, כאמור. לפי המיוחס, אחד הרכבים

ספג שני קליעים ונפגע מהניגוח על ידי רכב הנאשמים, והשני נפגע אך מן הניגוח.

27. גם כאן, הרכבים עצמם ככל הנראה לא יוגשו לבית המשפט ואף לא יוצגו בבית המשפט. התביעה מיצתה את בדיקותיה ברכבים במהלך החקירה ובשלב זה אין בכוונתה לבצע בדיקות נוספות ברכבים. הבדיקות ברכבים הניבו חוות דעת, שיש בכוונת התביעה להגיש וכן תישמענה עדויות מומחים, ככל שהדבר יידרש.

28. למעשה, מהמענים לכתב האישום עולה כי אין הנאשמים חולקים על עצם הירי כלפי הרכבים וניגוחם, והמחלוקת היא בשאלה אם הנאשמים השתתפו באלו. גם כאן, עורכי דינם של הנאשמים אינם מתנגדים להשבת הרכבים והם הודיעו כי אין להם טענות הקשורות ברכבים אלו.

29. כאמור, ישנם חשודים נוספים בתיק וקיים סיכוי כי יוגש נגדם כתב אישום. ברי, כי טרם הביעו עמדתם לעניין רכבי אבו צעלוק. מכאן, כי ישנה תכלית ראייתית להמשך התפיסה. עם זאת, מרבית המעורבים נכללים כבר עתה כנאשמים בתיק. גם ביחס לרכבי אבו צעלוק, האפשרות כי החלפת ייצוג תוביל לשינוי בטענות ההגנה כך שהרכב עצמו יידרש כראיה בתיק, היא תיאורטית בלבד, וזאת בהתחשב בקו ההגנה. ניתן להניח, אפוא, כי מידת הנחיצות של הרכבים עצמם היא נמוכה.

30. גם ביחס לרכבים אלו, עומדת מנגד זכות הקניין של המבקשים, והפגיעה בהם עקב התפיסה. בעלי רכבים אלו הם נפגעי עבירה, ומכאן כי לפגיעה בזכות הקניין שלהם, מתווספת גם הפגיעה בזכויותיהם הנובעת מהאירוע בכללותו לרבות ניהול ההליך המשפטי. מבקש 2 אף נסע ברכב עת ירו עליו ונגחו בו. הרכבים מוחזקים, כאמור, במשך כשנתיים - תקופה בלתי מבוטלת - הם אינם מטופלים וערכם פוחת. כאמור, ההליך העיקרי אינו קרוב לסיום, וצפוי להימשך זמן רב. מכאן, שהפגיעה בנפגעי העבירה, שנוצרת מהמשך החזקתם של הרכבים על ידי המשטרה, היא קשה (עניין ג'ראבה, לעיל). יש לזכור בהקשר זה כי החשודים הנוספים מצויים בבריחה, ואין זה סביר להחזיק את נפגעי העבירה כבני ערובה לטענות עתידיות של חשודים שבבריחה.

31. לפיכך, גם במקרה זה, באיזון בין הפגיעה המצומצמת בהגנת הנאשמים והחשודים ובין הפגיעה הקשה בזכות הקניין של בעלי רכבים, שהם נפגעי עבירה, יש מקום להורות על שחרור רכבי אבו צעלוק.

סיכום

32. הנה כי כן, שלושת הרכבים מוחזקים לצרכים ראייתיים, ומשניתנה הסכמת באי כוח הנאשמים להשבתם למבקשים, ונוכח המענה לכתב האישום וזירת המחלוקת בתיק העיקרי, עוצמת העילה להמשך החזקת הרכבים - נמוכה. מנגד, הפגיעה בזכותם לקניין של המבקשים בשני ההליכים - קשה. הרכבים מוחזקים במשך כשנתיים, והם מאבדים מערכם.

33. מכאן, שבאיזון בין האינטרסים, מצאתי מקום להורות על שחרורם של הרכבים התפוסים לבעליהם.

לבקשת התביעה, מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה למשך 7 ימים.

ההחלטה תומצא לבאי כוח הצדדים ותיסרק גם בתיק הנוסף שבכותרת.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.